

[Finansministeren.]

gunstige virkninger nok ikke opvejes af de ugunstige virkninger, som vi skal slås med formentlig i løbet af få dage her i det høje ting.

Men når hr. Aksel Larsen spørger mig, om vi nu vil gennemføre alt, hvad vi har været modstandere af tidligere, så kan jeg sige til ham, at det vil vi visselig ikke, og det vil han komme til at opleve under næste punkt på dagsordenen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. [af Grünbaum m. fl.]

(Lovforslaget (nr. 11) findes i tillæg A. sp. 185, fremsættelsen i tidenden sp. 160).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Poul Møller): Dette forslag er jo, som det også fremgår af hr. Grünbaums fremsættelse, en gentagelse af det forslag herom, som den socialdemokratiske regering fremsatte i efteråret.

Dengang undlod man at gennemføre forslaget, skønt der på det tidspunkt kunne tilvejebringes flertal for det. Man nåede det måske ikke. Forslaget drejer sig ikke om spekulationsfortjenester eller om fortjenester ved erhvervsmæssig handel med fast ejendom. Sådanne fortjenester beskattes jo i forvejen fuldt ud som en almindelig indkomst. Det er de andre fortjenester, der her er tale om, de ikke erhvervsmæssige fortjenester ved ejendomssalg, som forslagsstillerne vil ramme hårdere, end det sker efter den gældende lovgivning. Beskatnings-

procenten, som reelt efter den nugældende lovgivning er 60, vil man dog ikke forhøje. I stedet vil man halvere det skattefrie fradrag på 40 pct. af anskaffelsessummen. Dette fradrag indførtes i sin tid af den socialdemokratiske regering for at fritage de mere almindelige fortjenester ved salg af fast ejendom for beskatning. Nu vil man altså også have skat af disse mere almindelige fortjenester, selv om sælgeren hverken er spekulant eller ejendomshandler.

Den øgede beskatning vil således ramme den landmand, der sælger sin gård for at få midler til at købe en anden gård, som kan drives mere hensigtsmæssigt end den gamle. Den vil også ramme industrivirksomheden, der sælger sin ejendom for at finansiere udflytningen til større og bedre fabriksbygninger. I begge tilfælde risikerer man, at dispositioner, der også samfundsmæssigt set er fornuftige, må opgives. Følgen bliver, at udbuddet af byggegrunde i byudviklingsområder formindskes. Også i øvrigt risikerer man ved en skærpet beskatning at begrænse udbuddet af jord. Når en væsentlig del af salgssummen skal afstås til det offentlige, vil ejeren i flere tilfælde end før se sin fordel i at beholde ejendommen og udnytte den selv.

Selv om en gennemførelse af forslaget skulle føre til øgede skatteindtægter, ville det dog ikke være til nogen hjælp i den øjeblikkelige økonomiske situation. Efter forslaget beskattes nemlig fortjenester, der indvindes den 1. april 1968 eller senere. De skal selvangives til januar næste år, og opkrævningen af skatten begynder henimod midten af 1969. Jeg tror derfor, det vil være klogt, om vi også i denne omgang lader dette forslag ligge. I stedet bør vi ved en fornuftig jordlovgivning forsøge at skaffe billigere byggegrunde frem. Det vil på en mere hensigtsmæssig måde føre til samme resultat som det, forslagsstillerne sikkert tilsigter, nemlig en begrænsning af fortjenesterne ved salg af jord.

Efter regeringens skøn bør forslaget nemlig bedømmes i sammenhæng med den samlede jordlovgivning, som regeringen i næste samling vil fremsætte. Det er i regeringens overvejelse, at man ændrer de nuværende byggezoner og igennem de 750 mill. kr., som boligministeren kan råde over i de kommende 5 år, støtter kommunernes